

Mødet genoptoges Kl. 8.

Formanden: Jeg skal gøre opmærksom paa, at Mødet vil blive fortsat, til Forhandlingerne ere sluttede.

J. Christensen: Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, har Rigsdagen bevilget 203,000 Kr. til Bygning af en Mole ved Gilleleje Havn. Den Gang man begyndte at bygge denne Mole, fulgte dermed, som naturligt var, en Uddybning af Havnen. Det viste sig, den Gang man begyndte paa denne Uddybning, at det kunde den gamle Havn ikke taale, og tillige indtraadte der — jeg tror, det var den 23de til 24de Februar d. A. — en temmelig stærk Storm, hvilket havde til Følge, at den gamle Havn styrtede totalt sammen. Havnebestyrelsen erklærede og maatte erklære sig ude af Stand til ved egen Hjælp at gøre noget som helst ved dette. Erklæring fra Vandbygningsdirektøren blev da indhentet, og dette medførte, at man stillede Forslag om en Bevilling paa i alt ca. 57,000 Kr. til Istandsættelsen af den gamle Havn. Paa indeværende Aars Til lægsbevillingslov vil findes opført et Beløb af 28,500 Kr. Det andet Bidrag af 29,100 Kr. kommer altsaa senere. Naar man nu lægger disse Summer sammen, naar man op til en Sum af omtrent 60,000 Kr. Det fremgik af de Forhandlinger, som bleve førte her i Tinget den Gang, man bevilgede de 203,000 Kr. til den vestlige Mole, som er bygget, og navnlig af de Udtalelser, den ærede Ordfører da fremkom med, at man ansaa det for givet, og at man var sig bevidst, at den vestlige Mole vilde kræve Bygning ogsaa af en østlig Mole. Naar nu dette er Tilfældet, vil man se, at dersom man til den østlige Mole skal anvende en noget lignende Sum, som man har anvendt til den vestlige, vil det blive en ret betydelig Kapital, Staten faar bundet i Gilleleje Havn. Jeg kan selvfølgelig som Repræsentant for Kredsen kun udtale min Glæde og Tilfredshed dermed, men jeg mener rigtignok paa den anden Side at burde sige, hvad man jo for Resten ogsaa saa smaat har tilkendegivet, at det var ret naturligt, om Staten overtog Driften af denne Havn, eller med andre Ord, om Staten kort og godt overtog Havnen, idet det jo vil være et saadant lille Fisker-

leje ganske umuligt at begynde paa Afdrag og Forrentning af den Kapital, her er Tale om. Det forekommer mig ogsaa noget mærkeligt, at Staten binder en saa stor Kapital og saa lader vedkommende Fiskerleje tage de mulige Indtægter. Det forekommer mig, at det vilde være naturligt, om Staten selv overtog Havnen, og det saa meget mere, som Gilleleje Havn kan faa Betydning ud over dette ene, at være Fiskerihavn. Gilleleje Havn er nemlig altid isfri, og den har jo Forbindelse med Hillerød ad den saakaldte Græstedbane. I Isvintre have vi i visse Tilfælde her paa Sjælland haft ret betydelige Tab, fordi vi have manglet en isfri Havn. Det vil man kunne faa der, og af den Grund vilde det være saa meget naturligere, om Staten overtog Havnen for derved at føre den ind i sin naturlige Drift, hvad jeg som sagt ikke tror, det lille Fiskerleje selv vil formaa at gøre. Jeg skal blot tillade mig at henstille dette til velvillig Overvejelse af den højtærede Minister og af det ærede Finansudvalg.

Jeg kommer saa til Sletten Havn. Den har man i sin Tid fra Rigsdagens Side ydet et rentefrit Laan paa 15,000 Kr. Laanet var som sagt rentefrit, hvorimod man aarlig skulde afdrage 500 Kr. Disse aarlige Afdrag af 500 Kr. ere indkomne aldeles regelmæssigt. Det turde maaske være, at det ikke altid er Tilfældet for saadanne smaa Fiskerlejers Vedkommende, idet det undertiden har oversteget deres Kræfter. Men, som sagt, det har vist sig, at man har indsendt sine Afdrag aldeles regelmæssigt saaledes, at der den 31te Marts 1900 kun var en Restkapital af 6,000 Kr. at afdrage. Nu beder man ligesom i afdvige Samling Rigsdagen og Regeringen om et nyt Laan paa 10,000 Kr., som skulde anvendes til Reparation af Havnen. Denne har jeg for et Par Dage siden personlig set, og den er i ikke stort bedre Forfatning end Gilleleje Havn. En Isvinter eller stærk Storm vil i den Forfatning, hvori Havnen ligger, kunne jævne det hele, saa at disse Mennesker ville være aldeles afskaarne fra baade at komme til og fra deres Havn. Fra Rigsdagens Side tilbød man dem disse 10,000 Kr., hvorom de androg, men man stillede som Betingelse, at Pengene skulde forrentes med $3\frac{1}{2}$ pCt. Dette Tilbud turde Fiskerlejet ikke inlade sig paa, idet den samlede Fiskerbefolkning dernede kun udgør ca. 40 Mænd. De turde staa ved deres gamle Tilbud, de turde love, at de aarlige Afdrag paa 500 Kr. skulde blive ved at komme